

abril

Setmanari d'esquerra

Passi el que passi, vingui el
que vingui, nosaltres amb el Go-
vern de Catalunya.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ : Centre d'Esquerra Republicana - Carrer del 14 d'abril, número 6

Any IV

Vilafranca del Penedès, 9 juny 1934

N. 146

L' Estat Català i el partit

Diümenge passat, al local del nostre Centre d'Esquerra va tenir lloc una reunió comarcal de components de les Joventuts d'Estat Català. Es tractà d'organitzar més en consonància amb els temps presents aquelles joventuts. Si fins ara Estat Català solament ha estat un cavall de batalla, ara es tractà d'organitzar-lo de cara a l'educació física, social i política. Presidí la reunió el senyor Jaume Aiguader, diputat a Corts per aquest districte, el qual exposà als reunits encertats punts de vista en bé de la prosperitat de les Joventuts.

No sabem perquè, tenim un dolorós presentiment. Ens sembla a nosaltres que tota aquesta organització tan ramificada i d'un caire tan especial arribarà a entorpir el sistema nerviós de l'Esquerra Republicana. No podem deixar d'assenyalar-ho en bé del partit i dels principis que el sostenen.

Les joventuts d'Estat Català, en endavant, diuen elles que dependran directament del partit. Tanmateix, ens sentim desconfiats envers la perfecta unitat i bona harmonia de la nostra política esquerrana. Perquè hi hagués harmonia i unitat fóra necessari dues coses molt difícils d'aconseguir: que les joventuts fossin vistes amb ulls paternals per tot el partit i que les joventuts rendissin respecte filial a l'Esquerra Republicana. I això, cada dia es fa més difícil. De l'un cantó les joventuts es proclamen el membre en el qual recau el guanyar el pa de tota la família. De l'altra, cada dia va en augment el rezel envers les joventuts, les quals creixen insospitadament i s'aferren amb braó en llocs cada vegada més importants. Elles aspiren i van directament a voler assumir la direcció espiritual del partit. Es llur abrivament que els empeny. Els altres resisteixen. Resisteixen quan més va més obertament.

Els organismes directors del partit són dèbils i descurats. Els de les joventuts són disciplinats i batalladors. Estat Català es ramifica extraordinàriament. Té una direcció central i una disciplina. Es un organisme complet com la mateixa Esquerra, però, amb tendències contràries a voltes. I és un contrasentit vital que en aquest precís moment s'hagi d'enquibir en el marc estret de l'Esquerra, les comarcals de la qual no funcionen amb regularitat.

* * *

Nosaltres, a voltes també ens hem imaginat una possible — o ideal — eflorència juvenil d'Esquerra Republicana. Però les nostres joventuts estarien basades en la renunciació d'aquest jovent, en tant que jovent, a la direcció del partit. Les nostres joventuts no tindrien la vanitat d'ésser l'únic, l'exclusiu i insubstituïble òrgan vital del partit. Les nostres joventuts no podrien tenir mai per caps uns homes que—humans, terrenals i fills de la política—fossin un estat major indiscutible. I menys encara, que aquestos caps actuessin a part del partit.

Les nostres joventuts renunciarien a vanes pretensions i esdevindrien místiques adoradores de l'activitat cultural, aimants del saber. Però, això a base de renunciació, de sobrietat. Renunciació, vida i dedundància. Base del bon profit i de tota exuberància.

En lloc de recloure's a treballar, les actuals joventuts solament aspiren a créixer. En lloc de produir i de versar els seus productes sobre l'Esquerra, s'entretenen en dividir el partit entre catalanistassos i catalanistets, en la qual divisió s'assignen el paper més lluit.

* * *

Però, no tot està acabat presentant els defectes de les joventuts i cridant l'atenció perquè s'esmenin. Cal també que tota l'Esquerra es renovi i es senti jove. Hi ha una evidència irrefutable. Les valors humanes—les veritables valors—sempre suren per damunt les altres. Que no es planyi ningú pel que va a fons. El savi, l'assenyat, el fort, l'aventurer, quan les circumstàncies són propícies, cadascú d'ells pot arribar a regnar.

Ja que l'experiència dels polítics vells no dona senyals de vida, vindran els aventurers i voldran fer-se polítics.

Cada dissabte a la nit, al nostre Centre d'Esquerra, hi ha conferència a càrrec de les figures més rellevants de la política catalana, les quals parlen sobre temes interessantíssims.

Hi són invitats tots els esquerristes. No hi manqueu!

Centre d'Esquerra Republicana

Avui, a les deu de la nit,

Pere Blasi

diputat al Parlament de Catalunya i
Director del Grup escolar Ll. Vives,

parlarà sobre

L'educació post-escolar

Dissabte vinent, dia 16 de juny,

Puig i Ferrater

ens parlarà sobre

L'obra de cultura de la Generalitat

El traspàs dels serveis d'ordre públic

Dissabte passat va tenir lloc al nostre Centre l'anunciada conferència que havia de donar el nostre amic Pere Mestres, diputat al Parlament de Catalunya i ex-conseller de la Generalitat.

El tema, tal com ho manifestà el conferenciant abans de començar, és àrit i eixut. No es presta al floreig de la paraula. El senyor Mestres en fer ús de la paraula volgué demostrar al nostre públic els treballs interns per al traspàs de l'ordre públic a la Generalitat. La tasca fou dolorosíssima degut a la reacció observada a la capital de la República contra la nostra autonomia. L'orador donà un seguit de dades, mostra del coneixement documentat que posseeix sobre l'assumpte. Com a curiositat ens contà fets insòlits i increïbles d'alguns antiautonomistes que, moguts pel seu punt d'honor a la paraula donada, han fet possible portar les negociacions a bon port. Assabentà als assistents de la manera que quedaven traspassats els serveis de la guàrdia civil, de la guàrdia de seguretat, de la policia i dels mossos de l'esquadra donant amplis detalls de cadascun d'ells en la seva adaptació al govern de la Generalitat.

Acabat el seu brillant parlament que posà en evidència la força pública que actualment Catalunya té independent del govern central, el senyor Mestres fou molt aplaudit i felicitat per tots els assistents.

Les nostres bases de raó

Podríem continuar indefinidament pel camí que seguïem en els nostres dos articles sobre «El sentit comú popular». Podríem dir-ne encara moltes altres coses i cosetes que el nostre amor a la veritat ens inspiraria. Tanmateix, com qui hauria qui es podria prendre els nostres comentaris per un fatalisme mal paït o, encara pitjor, per pruïja de produir derrotisme o de desfermar-nos en una difamació abstracta, anem amb aquest article a explicar les bases guies del nostre modest criteri.

En el primer article, tractàrem de la manca d'assistència dels caps polítics als centres i entitats des d'on hauria de dirigir-se la vida interna dels partits. En el segon veïrem l'aparició anormal d'una espècie d'homes que convinguérem en anomenar *matasietes*. Doncs bé. Segons nosaltres, aquests fenòmens tindrien dues causes principals. El desinterès que provoca la causa pública i el no saber aplicar la màxima anglesa: *the righth man in the righth place*.

Cada home al seu lloc diu l'anglès i aquesta manca de sentit ordenador és el gran defecte que patim. Fins avui, tothom arriba a tot arreu. El president és secretari i el secretari és tresorer. El que no té cap càrrec és el que ho dirigeix tot. I el que ho té es queda a casa seva. Tothom és a tot arreu i ningú és enlloc.

I això, és una olla de cols. Nosaltres que sabem o que volem saber el que costa fer una cosa ben feta no podem deixar de protestar-ne. Sembla, tot plegat, un joc d'infants innocents que corren darrera un confit. I, efectivament, tots som infants i cal posar més reflexió en fer les coses.

Estem propugnant pel treball conscient i ordenat. Si ens endinsem en la gestació d'una obra modèlica de qualsevol espècie que sigui, tot seguit veurem les hores i més hores que val. Hi ha qui es creu que els grans genis s'improvitzen i que les grans obres neixen per casualitat. No és això. Un geni no es crea en un instant ni cap obra mestre no és producte d'una idea llampec. Tot el que han fet els homes que encanta els nostres sentits és pesat i repesat, comptat i recomptat. Un estil literari, per exemple, quant de temps d'analitzar i de confeccionar paraules a prova i d'unir després les frases també a prova! Un quadro que ha fet el pintor, quant de temps d'observació i de combinació i prova de colors!

Per això som partidaris de l'acció individual reduïda. Quan un home dedica totes les seves activitats a un objectiu determinat que domina completament amb la mirada, quan coneix pam a pam tots els recons i reconets de l'objecte que té encomanat a les seves mans, forçosament ha de donar la sensació de dominar-lo. Forçosament ha de fer-ne un model.

Som partidaris, doncs, de l'acció individual reduïda.

En segon lloc, ens trobem que la causa pública desinteressa els nostres homes. S'ha anat perdent de mica en mica la noció del valor. La curiositat decreix. Hi ha el vici de desvaloritzar-ho tot i de no donar importància en res. Millor que això, preferiríem que hi hagués el vici de donar importància en tot per poc valor que tingués i no com avui que tothom sembla cansat abans de posar-se a treballar i que un moment de malhumor és prou perquè la nostra gent deixi d'assistir en una reunió, en una conferència o en qualsevol lloc d'interès cultural o social.

Dir sistemàticament que res té importància, és un vici molt depriment. És el decreixement de la curiositat i una veritable equivocació. Penetrem en qualsevol cosa, vivim amb aquella cosa i veurem que per més insignificant que sigui pot arribar a interessar-nos vivament. Treure el valor per sistema és de poca reflexió.

En altres articles parlarem, encara, de moltes altres coses. No tot s'ha d'acabar en tres o quatre articles i encara que solament ens interessem per qüestions de forma sense tocar el fons de res, ho fem creguts que atenent-nos en la forma hem de salvar el fons.

Celebraríem que aquests articles fessin reflexionar. Per això encara diem més. El sistema que nosaltres propugnem — d'interès per les petites coses i d'organització dels llocs d'acció individual reduïts — el considerem molt en consonància amb el que la tradició assenyala al caràcter del nostre poble. El català, sinó té maldecaps entorpidors, sap fer un treball acuradíssim des d'una botigueta, des d'una entitat recreativa o des d'una mutualitat o establiment benèfic. Això sol indica el caràcter del nostre poble. Els catalans dels temps de la Catalunya independent ens els imaginem d'aquesta manera. Si la nostra terra era un model de bon govern a judici dels estrangers, era segons es pot comprovar rellegint les lleis d'aquell temps, degut a la meticulositat amb què aquestes eren elaborades. Per altra banda, aquesta meticulositat era deguda també, a l'estudi objectiu i empíric que descobreix ben clarament que cada llei era feta per un coneixedor especialitzat en la matèria.

IMPRESSIONS DE LA RÚSSIA SOVIÈTICA

El que ens ha dit un amic viatger

D'ençà del gran capgirell rus, s'han emplenat a mils les quartilles de paper per a tractar dels misteris d'aquell gran país, però per a la majoria de nosaltres, occidentals que vivim sobre la crosta ibèrica i que probablement mai no tindrem la felicitat oportunitat de palpar les realitats llunyanes de l'orient europeu i asiàtic, té encara i tindrà per molt de temps, un encís profund, saber-ne informacions, detalls o dades, procedents de fonts directes, verídiques i objectives.

Els nostres amics Llorens i Esclasans podran contar-nos coses interessantíssimes de la U. U. S. S., però mentrestant hem volgut anticipar als lectors d'ABRIL un relat informatiu que ens ha proporcionat el Dr. Petit arribat recentment de Rússia.

El Dr. Petit, metge de Papiol i bon amic nostre, és home de conviccions liberals i avançades, però el seu tarannà desimbolt, despreocupat i optimista li priven d'apuntalar-se en les seves idees polítiques i socials per emetre judicis parcials o interessats. Per altra banda, el seu caràcter de viatger infatigable, de rodamón reincident, ha fet d'ell un observador fret i perspicax dels homes i de les coses. Per això hem cregut d'un interès documental transcriure el que ens ha dit el Dr. Petit.

El qui per primera vegada — començà dient — visita la nova Rússia, a l'arribar a la seva frontera, no pot amagar un gest d'emoció i curiositat alhora. Ben aviat però, l'agradable aspecte que ens ofereix la sala de la duana i el restaurant ens revela que hem entrat en un país de civilització europea normal. En l'esmentat restaurant hom remarca tot seguit uns rètols escrits en diversos idiomes que diuen: «Proletaris de tot el món, uniu-vos!».

De la frontera a Moscou no observem altra cosa de particular que les fàbriques i construccions modernes de la població de Minks.

Arribats el matí a la capital de l'antic imperi tsarista, ens dediquem a passejar pels seus carrers i places en les quals afluix i transita la gent en gran quantitat. Els tramvies, quasi tots amb dos remolcs, van completament atapaïts com si es tractés d'una barriada obrera a l'hora de sortida o entrada al treball, però al cap de poques hores observem que ocorre el mateix per tot Moscou. L'aspecte de la ciutat no és pas desplaent. Molts dels seus carrers són asfaltats i en general cuidats i nets. Els seus habitants denoten en llurs rostres, en llurs actituds i en llurs paraules, el convenciment natural pel règim de vida establert al seu país. Vesteixen modestament, però amb pulcritud i correcció i hom no observa pas enlloc els contrastos violents que s'observen arreu de la senyora elegant i enjoiada, posem per cas, que fa caritat a la pobra vergonyant. Les nits a Moscou són força atractives. Moltes façanes són il·luminades i l'animació per carrers i espectacles públics no desdiuma pas de moltes altres ciutats del continent.

Hom admira els edificis de nova construcció per a famílies obreres, formidables d'estil arquitectònic modern, construïts alguns d'ells al costat de les miserables cases de fusta on vivien els obrers en temps del tsar, a manera de comparació entre el passat i el present.

Una de les visites més interessants per a tot turista que va a Rússia, és el Museu revolucionari, on amb tota mena d'objectes d'un valor històric indiscutible, hi han plasmades les diverses etapes de l'evolució de la vida del poble rus fins al seu estat actual. Una col·lecció de documentals fotogràfics, exposen crualement els estralls de la misèria patida en els primers anys d'haver-se implantat el comunisme a Rússia. Els russos actuals ho atribueixen a dues causes: als trastorns naturals que provoca tota revolució i al bloqueig del capitalisme estranger.

Una de les nits, la dediquem a visitar el Club obrer ferroviari, el qual està proveït de tota classe de maquinària per estudi, biblioteca, emissora de ràdio i una magnífica sala per a teatre i cinema. La concurrència d'obers d'ambdós sexes és molt nombrosa. Cal que fer anotar aquí, que la vida de club, molt intensificada a Rússia, té una importància cabdal. Allí és formen intel·lectualment i culturalment les joves promocions i d'allí surten les orientacions polítiques i socials del partit governant.

Entre les moltes visites que hem fet i les coses que hem vist, crida l'atenció un forn de pa la fabricació del qual es produeix totalment per procediments mecànics. Amb poc personal fabrica dotze mil quilos de pa diaris.

Es també interessant la visita feta a una granja avícola. De bell antuvi hom rep una impressió de grandiositat. El seu director tècnic ens explica que diàriament recullen uns vint mil ous i dos mil quilos de carn que es donen al consum. Cinc centes persones són ocupades amb els treballs de la granja. Neixen cada dia uns quatre mil pollets i mercès al perfeccionament científic assolit, solament tenen una mortalitat d'un disset per cent, amb la qual cosa han superat allò previst en el pla quinquenal. Aquest esforç de superació els ha valgut un premi del govern.

Una de les coses més impressionants que he vist en la meua vida és la celebració del primer de maig a Moscou. En el termini de tres quarts d'hora volen per sobre la tomba de Lenin sis cents avions i l'exèrcit amb la seva parada, palesa la disciplina i organització militar dels soviets. És un espectacle únic veure desfilar per la plaça Roja, una manifestació obrera formada, sense exageració, per més d'un milió de manifestants i proveïda d'innombrables pancartes enaltint el socialisme i figures al·legòriques i grotesques contra el capitalisme.

¿Sabeu on són les millors novetats de la propera temporada d'estiu? No ho dubteu! Les trobareu a la

i fareu l'encàrrec amb tota satisfacció tant pels dibuixos com per les qualitats.

Angel Guimerà, 63

VILAFRANCA

CALPE DENTISTA

Consulta tots els dies de 9 a 1 i de 3 a 8
Diumenges i dies festius de 9 a 12

Rambla de Pi Margall, 22

Vilafranca del Penedès

Manuel Domínguez

Advocat

HA TRASLLADAT el despatx, del número 31, del carrer de la Palma, al 22, del mateix carrer (edifici del Banc del Penedès) - Reb el divendres.

FOTO-ESTUDI PACO

A. Guimerà, 42 (ABANS ART-MODERN) Vilafranca

Centre d'Ampliacions

La millor Fotografia del Penedès

Especialitat en fotografies de Casaments, Comunions i grups familiars

Les fotografies per a passaports i quilomètriques se serveixen a l'acte. Treballs d'aficionats i venda de material fotogràfic. Es retrata dia i nit; dies festius i dies de feina. Els treballs d'aficionats es lliuren el dia següent.

Motlures i marcs d'estil modernista.

Fàbrica de Gasoses i sifons

J. ESTEVE

Dos de Maig, 32
Vilafranca del Penedès

Representant de la cervesa marca MORITZ, S. A. i representació exclusiva de l'anís taronja.

L'única casa on sempre trobarà els preus més reduïts i els treballs més perfectes és la :

Sastreria TERRADES

la qual notifica haver rebut les darreres novetats per al proper estiu, inigualables tant pels dibuixos com pels preus.

Vestits des de 70 pessetes

Santa Maria, 8 - Vilafranca del Penedès

HISPANIA

Companyia General de Segurs
MADRID BARCELONA

Individual. - Responsabilitat civil. - Accidents del treball. - Col·lectius i Agrícoles.

Demaneu detalls i projectes a l'Agent per Vilafranca i la comarca :

PAU VALLS I TORRENTS - Carrer 14 d'abril, 15.

FERROS

CEREALS

BIGUES D'ACER (Ferro)
de tots els perfils i llargades. - Bones existències de les mides corrents. - Es tallen a les llargades que es desitgen.

TUBERIA DE FERRO FOS I FORJAT
per aigua, gas i vapor.

PERE BUSQUET

Isidre Rius, 5 i 7 - Apartat de Correus 23 - Tel. 51

Vilafranca del Penedès

CARBONS MINERALS

FUSTES

a. amador - farmacèutic

anàlisis, ortopèdia, específics nacionals i estrangers.

preparació de receptes amb productes de primeríssima qualitat.

vilafranca del penedès - telèfon 152